

Publicerad 2009-05-12 18:39 av Junitvillingen

Min far - trots allt älskad & saknad...

Men mest grät jag över alla förlorade år...

Käraste pappa

jag tror du kom till himlen

trots allt

precis som du hoppades

och önskade

Gud är god – han förlåter

och kanske förstod du aldrig

riktigt hur illa

du gjorde mig

du bad om min förlåtelse

två månader före din död

du grät så du skakade

sa att du ångrade

alla hårda ord, allt ont du

låt mig utstå under

alla åren

och visst förlät jag!

vad annat hade jag väl

kunnat göra

när du kröp ihop

som ett litet barn

och silvertårarna rann

i floder nedför dina kinder

kinder märkta av livet

jag undrade inom mig

om du sa förlåt

för min skull

eller för din egen

kanske var du rädd för

att hamna i det helvete

du haft osande

predikningar om

under bönemötena

genom åren

du visste ju
att klockan klämtade
och det var innanför
Sankte Pers port du ville komma
inte till Helvetesporten

jag kramade dig
smekte ditt grånade hår
sa att det är väl klart
att jag förlåter
jag grät jag också

men mest grät jag

över alla

förlorade år...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Junitvillingen med Poeter.se id #27818 innehar upphovsrätten